

Jednostavna istina

o *Lj*ubavi

Jednostavna istina
o *Lj*ubavi

BREDLI TREVOR GRIV

Preveo
Aleksandar Milajić

Laguna

Naslov originala

Bradley Trevor Grieve

THE SIMPLE TRUTH ABOUT LOVE

Copyright © 2005 by BGT Studios, Inc.

Translation Copyright © 2006 za srpsko izdanje, LAGUNA

Taronga
FONDA CI JA

Podstaknimo društvo da stvori lepšu
budućnost za našu decu i divlje životinje.

Bredli Trevor Griv voli životinje
i s ponosom podržava fonda-
ciju Taronga. Ukoliko želite
da vidite kako možete učiniti
nešto, bilo tako što ćete posta-
ti „ZOO-roditelj“ ili dati prilog
za izuzetno važna istraživanja i
programe uzgoja, posetite veb-sajt fondacije Taronga.
www.tarongafoundation.com

TARONGA ZOO WESTERN AUSTRALIA ZOO

Fotografije

Acclaim Images (USA)

www.acclaimimages.com

Alamy Images (UK)

www.alamy.com

Auscape International (Australia)

www.auscape.com.au

Austral International (Australia)

www.australphoto.com.au

Australian Picture Library (Australia)

www.australianpicturelibrary.com.au

BIG Australia (Australia)

www.bigaustralia.com.au

Dale C. Spartas

www.spartasphoto.com

Getty Images (Australia)

www.gettyimages.com

Photolibary.com (Australia)

www.photolibary.com

Photography E-biz (Australia)

www.photographyebiz.com.au

Richard du Toit

rdutoit@iafrica.com

Stock Photos (Australia)

www.stockphotos.com.au

Wildlight Photo Agency (Australia)

www.wildlight.com.au

Detaljna obaveštenja o fotografima čiji se radovi pojavljuju u knjizi *Jednostavna istina o ljubavi* i ostalim knjigama Bredlija Trevora Griva mogu se besplatno dobiti na adresi www.btgstudios.com.

Princezi Pandi,
koju mnogo volim

ZAHVALNICA

Ako sam se ikada u životu osetio kao ovejani hohštapler, ova knjiga dokazuje da je to bilo savršeno ispravno s moje strane. Kao i većina vlasnika australijskog pasoša, oduvek sam bio romantično iščašen i kao takav nisam nalazio za shodno da se previše bakćem pitanjima srca. Znam samo da sam se, pre nego što sam pronašao svoju Voljenu (ili ona mene, što zavisi od tačke gledišta), često osećao nekako prazno – kao ljuštura bez kikirikija ili prazan burek. Sada znam da je emocionalno putešestvije od samoće do ljubavi vredno dubokog razmišljanja, pa čak i po cenu da se pogreši. Dok sam pisao tekst za ovu knjigu, pročistio sam svoja najslženija osećanja i preispitao neke ponižavajuće epizode i potpune promašaje, i nadam se, dragi čitaocē, da će ti ovo biti razumljivo i zabavno štivo.

Stvaranje ove knjige bilo je, kao i uvek, veoma zabavno. Većitu zahvalnost dugujem svojim izdavačima, koji su me hrabрили da radim ono što volim pa kud puklo da puklo. Posebno moram da pomenem Kristin Šilig, moju književnu babicu iz izdavačke kuće *Endruz Makmil*, koja je samo zbog mene zapucala iz Kanzas Sitija u Misuriju čak u Sidnej, kako bi pomagala u dolasku ovog knjižurka na svet.

Jednostavna istina o ljubavi, baš kao i sve knjige iz serijala *Knjiga za kišni dan*, bez zadivljujućih fotografija bila bi vrhunski suvoparno štivo. Ne treba ni da napominjem

koliko sam zahvalan stotinama fotografa, i zato preporučujem svakome zainteresovanom za saradnju s njima ili foto-bibliotekama koje su mi mnogo pomogle u radu da detalje o njima potraži na veb-sajtu www.btgstudios.com.

Najveću zahvalnost ipak dugujem svom književnom agentu i osvedočenom bogu ljubavi, ser Albertu Dž. Zakermanu iz *Rajters hausa* u Njujorku. Ni sam više ne znam koliko sam ga puta probudio usred noći da mi vida rane na srcu. Pošto bi me svaki put ljubazno podsetio na desetočasovnu vremensku razliku između Sidneja i Njujorka, Al bi mi često prepričavao dirljive epizode iz *Rajters sanatorijuma*, svetišta za svojeglave pisce, koje je osnovao u Florida Kizu.

Rajters sanatorijum bio je bestidno luksuzan raj na zemlji u koji su oni bez bogatog književnog pedigrea mogli da uđu samo ako u obaranju ruke pobede Filipa Rota, i to iz tri pokušaja. Ovaj običaj je prekinut kada je Rot Čarlsu Bukovskom slomio oba lakta, što je Sol Belou opisao rečima „potpuno divljački, a opet do srži zabavno“, dok je Stiven King rekao samo: „Čoveče, ala je ovo grozno!“

Al mi je pričao da je većina pacijenata bila jednostavno željna ljubavi. Njihove neostvarene strasti u jednom su se trenutku ukiselile i ispunile te velike, romantične duše čemerom. Drugima su velike ljubavi, kritičari ili i jedni i drugi, toliko slamali krhka srca da im je na kraju bol potpuno paralisao zlatna pera. Previše genijalni da gube vreme s običnim psihoterapeutima, a nedovoljno mišićavi da se pridruže francuskoj Legiji stranaca, ti pisci su prosto venuli od patnje.

Alov inovativni program, usredsređen na telo koliko i na duh, spasao je svu silu nobelovaca, i to bez ikakvog lišavanja, dok je šok terapija bila stvar ličnog izbora. „Terapija“ se zasnivala na zdravim i raznovrsnim stvaralačkim podsticajima kako bi

se svakom književniku pomoglo da ponovo spozna sopstvenu snagu i radost življenja. Počinjući sa šetnjama kroz prirodu, igranjem krajcarica i pravljenjem kolaža od makarona, skrhani pisci i pesnici postepeno su povećavali nivo angažovanja na intelektualnom, emocionalnom, kreativnom i fizičkom planu. Osim čitavog niza nezvaničnih seminara, naročito su bili omiljeni polo s konjićima na naduvavanje u bazenu i teretana, koja je, iako odlično opremljena, često zvrjala prazna pošto je Norman Mejler većito bio tamo i, grleći bokerski džak, nadugačko i naširoko razglabao o „slatkoj nauci“ dok ne rastera sve prisutne. Bilo je potpuno neverovatno posmatrati osvežene dobitnike Bukerovih i Pulicerovih nagrada kako u kupaćim gaćama uzbuđeno raspravljaju o vrednosti svog rada dok merkaju ko ima bolje „pločice“ na stomaku.

Nisu svi uspevali da se brzo oporave. Ken Folet se mesecima povlačio u veru, otišavši čak toliko daleko da je dušek na krevetu krišom zamenio grubo lomljenim kamenjem iz katedrale u Solsberiju. Hanter S. Tompson, kojeg su tamo mnogi smatrali uljezom, imao je običaj da se iskrade kroz prozor toaleta, da bi se iste noći vratio i obio ormarić s lekovima. Ipak je pre ili kasnije svako, uključujući i ova dva gospodina od pera, uspevao da ugleda svetlo i povrati se.

Alovom stidu i sramu nije bilo kraja kad je društvo za zaštitu divljih životinja 1989. zatvorilo *Rajters sanatorijum* pošto je tokom uzavrele večernje rasprave o romanu *Goli i mrtvi* Norman Mejler zadavio jednog usnulog rakuna. Srećom, Al i njegova supruga Kler dotle su već pomogli mnogim književnim velikanima našeg doba.

Tajna njegovog uspeha bila je iznenađujuće jednostavna. „Bredli“, prokrkljao je iznureno Al jednom u tri izjutra, „srce ćeš najbolje pripremiti za ljubav ako dozvoliš sebi da se zaljubiš u sâm život. Ljubav je najveće nadahnuće, ne samo za pisca nego i za svakog drugog. Zato je slavi u svakom njenom obliku i ona te nikada neće napustiti. Svakoga dana uživaj u životu i uvek ćeš živeti punog srca.“

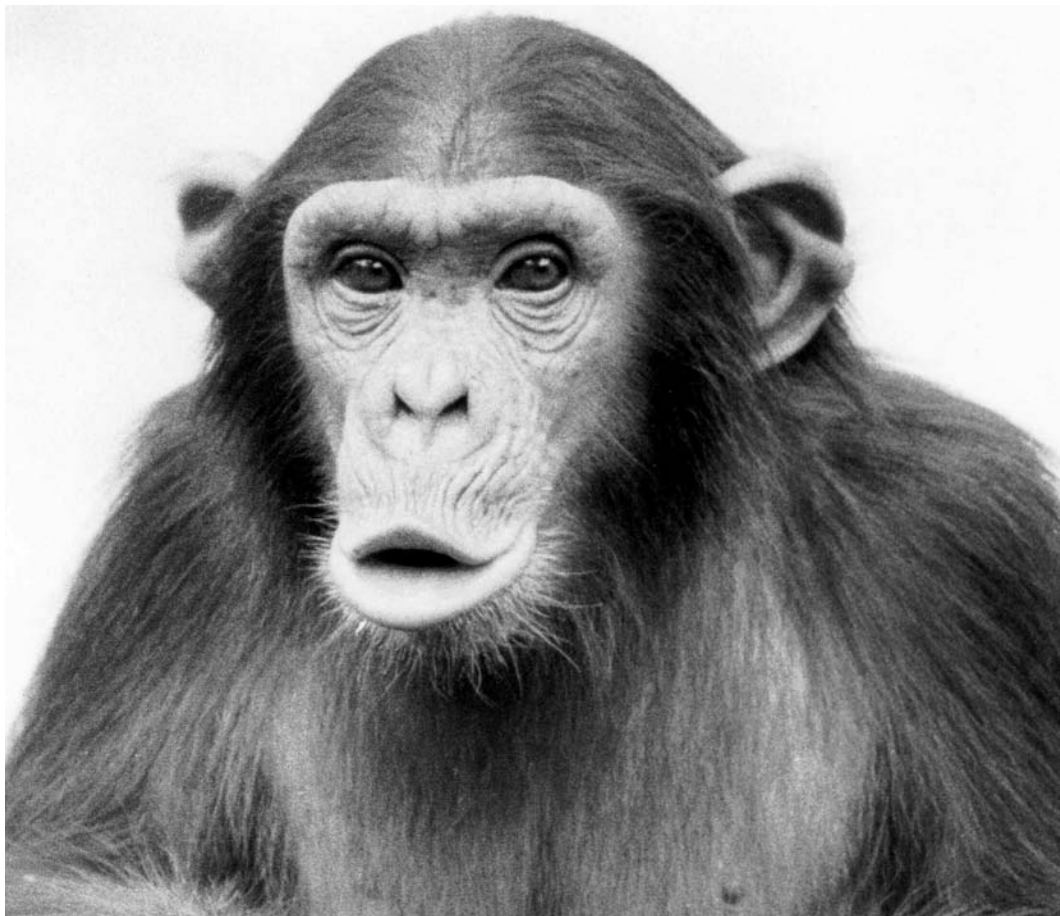
Ser Alberte, hvala ti iz dubine mog sada značajno toplijeg, a i mnogo većeg srca.

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

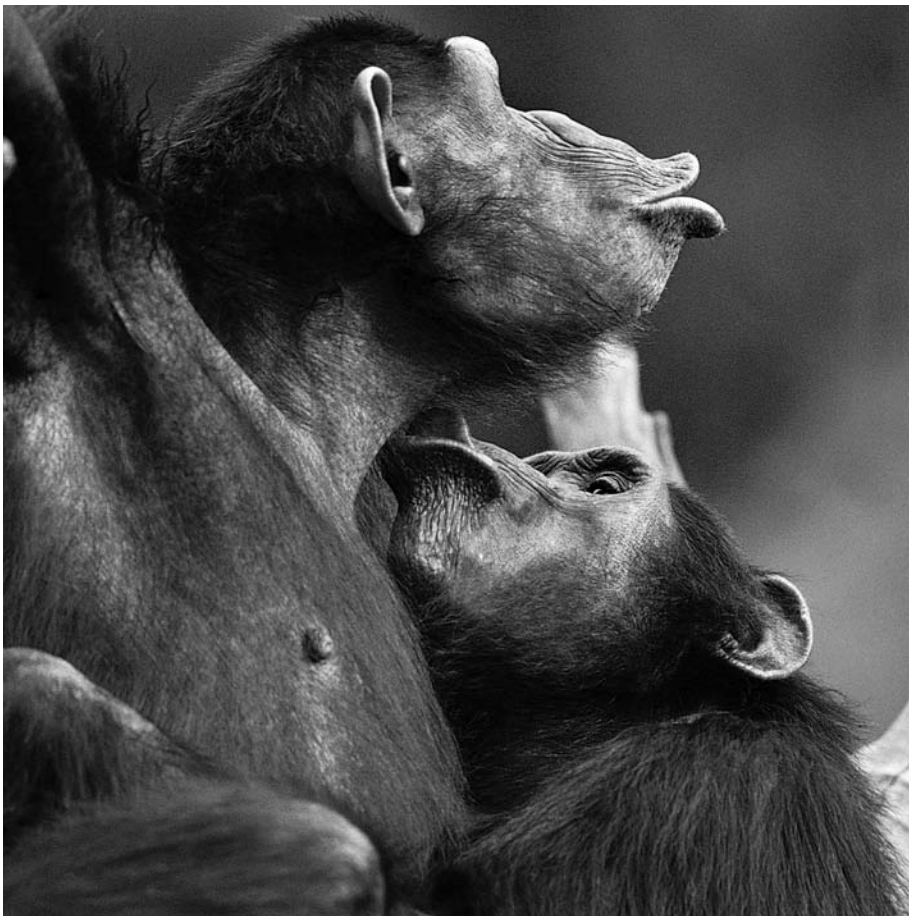
UVOD

Anatomija poljupca

Svi su upoznati s osnovima facijalne mehanike poljupca. Štaviše, danas je pripremno „pućenje“ nešto opšteprihvaćeno.

Ovom jednostavnom tehnikom do sada je uspešno, ili bar prilično uspešno, obavljeno više od trilion poljubaca, ali potpuno je neverovatno da ne postoje dva ista.

Jačina ljubljena kreće se
od puse u obraz

do dugih, sočnih, strasnih poljubaca usta na usta,
pomalo nakrivljene glave, i na kraju,

Zainteresovane strane mogu reagovati različito.
Ponekad nastane neprijatan muk,
s neizgovorenim pitanjem: „Šta ovo bi?“

od kog se naježiš, pa ti se sve čini kako ti je
svaki atom svesti napunjen helijumom i
samo što ne odlelujaš u stratosferu.

Za slučaj da ti to i dalje nije doprlo do svesti, ovo je knjižica o ljubavi koja nagoni baš na ovakve poljupce – o ljubavi koja šalje srce na let odavde do večnosti.